

Els efectes de la pandèmia

Més reformes de pisos de cara a futurs confinaments

► Els interioristes reben molts encàrrecs i peticions de pressupostos

► Molts clients reconeixen que volen arreglar-se la casa per la Covid-19

ÓSCAR HERNÁNDEZ
BARCELONA

Interioristes, dissenyadors i empreses de reformes de pisos no paren de rebre peticions d'arranjaments o fins i tot importants rehabilitacions en vivendes des del juliol. Tot i que en la majoria de casos es tracta de sol·licituds de pressupostos que no s'han materialitzat, els rehabilitadors de pisos no donen l'abast i tots els consultats tenen una llista d'espera i encadenen una obra rere l'altra.

La duresa dels mesos de confinament forçós pel coronavirus i el temor que es repeteixin sembla que estan al darrere d'aquesta reflotació del sector. Els inquilins i propietaris que poden permetre-s'ho han decidit millorar aquest pis o aquesta terrassa que tan intensament els ha contingut durant la pandèmia.

Marina Mañosa, dissenyadora d'interiors, assegura que no ha deixat de treballar ni un dia des que va acabar el confinament. Primer, per acabar obres parades al març, i després, per atendre noves propostes. «M'han plogut projectes -explica-. La gent ha vist que havien de treballar a casa i compartir tot el dia l'espai amb els fills i necessitaven solucions».

PRUDÈNCIA // Mañosa espera que a partir del desembre, «quan s'aclareixi una mica la incertesa econòmica», els pressupostos es transformin en obres. Els que tenen els diners ho fan ja. Els que han de demanar un préstec o estirar estalvis prefereixen esperar una mica.

Tot i que els que ho fan no se'n peneixen. «El que viu en un pis queda encantat després de la reforma. De vegades són coses senzilles. Després de reformar una porteria, un veí de la mateixa escala em va demanar que creés una zona per treba-

llar a la cuina, en la qual cada membre de la parella treballa en un dels costats», diu satisfeta aquesta interiorista de Sant Cugat del Vallès.

Ane García, una infermera de Vitòria de 28 anys, va patir a primera línia el primer confinament massiu al País Basc. «Quan tornava a casa em dedicava a veure revistes de decoració i fotos a Instagram. Em relaxaven. També m'encantava sortir a la terrassa i que em toqués el solet. I llavors em vaig animar a escriure a la decoradora Sol van Dorssen i vaig decidir arreglar la terrassa i el rebedor perquè aquí, al País Basc, passem molt temps a casa, i més amb la Covid», explica García. «Ara tinc una terrassa bonica que em fa sentir bé i ja no anem a bars ni a cap altre lloc», afegeix la infermera que afirma contenta: «Disfruto de l'art que tinc a casa».

ESPAI I LLUM // La interiorista Van Dorssen confessa també l'allau de feina en l'era Covid. «No paren de demanar-me projectes perquè molta gent s'ha adonat que casa seva és molt poc funcional. Alguns em diuen: 'Si he de tancar-me una altra vegada, vull guanyar espai i tenir més llum'». «És que al final -afegeix- no és només casa teva, és el teu refugi, el teu niu. I la decoració, que és un llenguatge com la música, ajuda a estar millor».

Una altra interiorista, la jove barcelonina Elena Eyre, reconeix satisfeta l'auge de la seva feina. «He hagut d'ampliar l'equip perquè la gent té pressa perquè li faci el projecte», indica. Tot i que ella ja es veia venir aquesta pujada de demanda. «Era a casa meva sense poder sortir durant el confinament i no parava de pensar canvis. I això li va haver de passar a molta gent perquè al juliol ja van començar els encàrrecs», explica Eyre.

Aquest mateix desig de canvi

Francisco Franco i Sílvia Durany, amb la seva filla Júlia, a la cuina reformada.

►► Pis de l'Eixample rehabilitat per la interiorista Marina Mañosa.

L'allau d'obres no es reflecteix encara en les estadístiques oficials

►► L'increment de reformes als pisos no apareix reflectit encara en les estadístiques que maneja l'Ajuntament de Barcelona, el Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya (COAC) ni el Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes Tècnics i Enginyers d'Edificació de Barcelona (CAATEEB).

►► Fonts municipals van indicar que l'ajuntament barceloní va registrar al setembre 2.076 permisos d'obres en vivendes particulars, fins i tot una mica menys que el setembre anterior a la pandèmia (2.397). Alguns

d'aquests permisos són de pagament, però els de treballs senzills són gratuïts i la sol·licitud es tramita per internet. Hi ha la possibilitat que les actuals reformes no s'hagin comunicat, no s'hagin executat o no es vulguin declarar.

►► Jordi Marrot, director de l'àrea tècnica del CAATEEB, assegura que ells tampoc han registrat un augment d'activitat, tot i que reconeix que el que més realitzen és «conservació d'edificis». Fonts del COAC també en descarten l'augment.

i de repensar el seu pis va empènyer dos metges de Barcelona, Francisco Franco, de 60 anys, i Sílvia Durany, de 54, a posar fil a l'agulla. I ara disfruten ja d'una impecable i brillant cuina blanca i un lavabo de disseny al seu pis del carrer de Còrsega. «Tot i que la idea ja la teníem l'any passat, ha sigut després de l'aturada de la Covid que hem realitzat la reforma. Ens agrada portar gent a casa i disposar d'espai. I hem guanyat en comoditat», confessa Franco.

DE LA POR DE L'ÈXIT // «Durant el confinament, hem estat molt a casa i ara ja tenim una cuina espaiosa on poder treballar i fer moltes coses amb aquesta taula tan gran», afegeix Durany, mentre la filla petita de tots dos, la Júlia, de 12 anys, els observa somrient i feliç per la reestrena.

Amb ells, a la blanca cuina, hi ha Dimitri Kazarian, que tenen amb els seus pares una empresa familiar de reformes i a qui també, confessa, li sobra la feina aquestes setmanes. «Nosaltres ens havíem plantejat tancar l'empresa després de l'aturada del març i encara sort que no ho vam fer. I des del setembre se'ns han disparat les reformes. Sembla que la gent s'ha adonat que si ve una altra onada, el millor lloc on invertir abans és a la teva pròpia casa», diu el també cofundador de Lautoka Urbana. ≡